

Magyar Hang

A TŰLÉLŐ MAGAZIN

Polgári hetilap

2020. március 27. – április 2.
III. évfolyam 13. szám
www.magyarhang.org
www.hang.hu
Ára: 590 forint
Éves előfizetőknek:
450 forint

FACETIME-
INTERJÚ

KOVÁCS
ANDRÁS
PÉTER:

MUSZÁJ
TALPRA
ÁLLNUNK

Interjú a 4-5. oldalon

KORONAVÍRUS:

- TÁVOKTATÁS
A HAZAI VÉGEKEN
- CSENDES
A BULINEGYED
- ERŐSZAK
A HÁZI
KARANTÉNBAN
- HŐS KAMIONOSOK
- BOTRÁNY
SZEGEDEN

Tartsunk össze:

**MARADJON
OTTHON!**

**FIZESSEN ELŐ ÖN IS
A MAGYAR HANGRA!**

Rendelje meg a postán
vagy a www.magyarhang.org oldalon.
Támogassa lapunkat és a szabad magyar sajtót!
Mert tényleg a lét a tét.

ISSN 2630-8258
20013
9 772630 825001

Hol lakik az erős állam?

SZERETŐ SZABOLCS

Az erők azon alapszik, hogy erősnek látszunk – mondja a filmbéli Gorbacsov pártfőtitkár a nagy sikerű televíziós Csernobil-sorozatban. Más kor, más rendszer, más krízis, mégis ez jutott eszembe, amikor hétfőn a magyar miniszterelnök a koronavírus-járvány ügyében számolt be kormánya lépéseiről a televíziós kerestűl az állampolgároknak. Mintha számokba akarta volna fojtani a tájékoztatást, hosszan sorolta, milyen orvosi eszközökből mennyi van az országban, illetve mennyi várható. Megtudtuk, hány 65 év alatti orvos, egészségügyi dolgozó, orvos-tanhallgató áll készen a vírus elleni küzdelemre, a betegek gyógyítására. A kormányfő a rendvédelemre bevethető erők létszámáról is beszámolt a katonáktól a rendőröktől át a polgárőrig. Minden szavával, gesztusával azt sugallta, hogy a magyar állam erős, felkészült, készen áll a váratlanul megjelent ellenség elleni harcra. Egyfajta hadvezérként, gyakran egyes szám első személyben beszélt a kormány járványellenes és gazdaságvédelmi lépéseiről.

Ha van pillanat, amikor polgárainak nagy szükségük van az erős, cselekvőképes államra, a mostani bizonyosan az. Ebből a szempontból nincs is mit kifogásolni az elhangzottakon. Volt azonban valami, ami megingatta a hitemet abban, hogy megfelelő kezekben van az ország e válságos pillanatban. Orbán Viktor egy ponton arról beszélt, hogy elrendeli, az intenzív ágyak mellett dolgozó orvosok, egészségügyi dolgozók speciális, a többiek sebészi maszkot kapjanak. Helyes lépés, nem vitás. Csakhogy ilyesmit akkor jelent be valaki, ha eddig más volt a helyzet, vagyis a társadalomnak a betegekkel hivatásánál fogva érintkező, eké-ként a járványveszélynek leginkább kitett csoportja eddig nem rendelkezett a legmagasabb fokú védelemmel. Legalábbis nem mindenki. Ami azért is furcsa, mert a miniszterelnök pár nappal korábban, péntek reggel a rádióban határozottan azt állította, hogy az egészségügyi-ek számára minden szükséges eszköz rendelkezésre áll. Holott érkeztek olyan jelzések az érintettek köréből, hogy ez nincs egészen így. Ezt pedig nem lüthetjük el annyival, hogy jobb későn, mint soha, hiszen a koronavírus már jó ideje az országban van, s a lappangás természetével is tisztában vagyunk. Ha drámaian akarnék fogalmazni, a miniszterelnök háborús nyelvezetét használva azt mondanám: a hadvezér megfelelő felszerelés nélkül küldte a csatába az első vonalban harcolókat. Örülök, ha a fűrkészek és portyázók segítségével újabb és újabb szállítmányok érkeznek a nélkülözhetetlen esz-

közökkel, de a késelem itt bizony nagyon sokba kerülhet. És ha az egész lakosságot egyelőre nem is tudják megfelelő maszkkal ellátni, az lenne a minimum, hogy az egészségügyben dolgozók mellett minden üzletben, boltban dolgozó eladónak, másokkal folyamatosan érintkező embernek biztosítsák ezt a védelmet. Az, hogy ez még mindig nem mindenhol, illetve késve történik meg, számomra nem az erős, a váratlan helyzetekre békeidőben az elvárható módon felkészülő, polgáraiért felelősséget viselő állam létezésének bizonyítéka.

Ahogy az a hatalmi játszma sem, amelybe a Fidesz kommunikációs gépezete a járvány ürügyén a korlátlan idejű felhatalmazás körüli belekezdett. Szögezzük le, Orbán Viktor hosszú évek óta olyan tág mozgástérrel rendelkezik, amilyennel 1990 óta senki ebben az országban. Egyközpontú hatalmi struktúrájához lassan minden más közjogi szereplő hozzáidomul – ezért nem hallottuk lapzártáig

A miniszterelnök közvetlen környezetében tényező magánérdek rendre a közérdek elé kerül – ennek iskolapéldája a Mátrai Erőmű Zrt. ügye –, ez a szivattyú az elmúlt években megfosztotta a fejlődéshez szükséges erőforrásoktól a humán szférát, kiemelten az egészségügyet és az oktatást. Csak remélhetjük, hogy ezt a vétkes mulasztást az előtünk álló megpróbáltatás idején áthidalja a katonás mozgósítás, de leginkább a frontvonalban küzdők hősie, minden elismerésünket megérdemlő erőfeszítése. Akik évek óta nem kérnek mást, mint a normális, a XXI. században elvárható munkafeltételek biztosítását, illetve felelősségteljes munkájuk méltó elismerését. Egy erős állam komolyabban vette volna ezt az igényt.

Ahogy nem lehet erős államról, válságálló gazdaságról beszélni ott, ahol a vállalkozók, dolgozók kritikus tömege érdemi megtakarítás nélkül él, s önértékelés nem képes átvészelni, ha néhány hónapig

Erő vagy annak csak látszata
FOTO: MTI/CZEGLEDI ZSOLT

a köztársasági elnököt, ezért nem autonóm szereplő az elnökével az élen az Országgyűlés, s ezért nem tudja az ország lakóinak többsége, hogy ki az Alkotmánybíróság vagy a legfőbb ítélkezési fórum, a Kúria elnöke. Hatalomgyakorlásának vezérlő elve a centralizáció, illetve közfeladatok kiszervezése, irdatlan mennyiségű közpénz kiforgatása az állami ellenőrzés alól hozzá lojális érdekcsoportoknak.

Ha drámaian akarnék fogalmazni, a miniszterelnök háborús nyelvezetét használva azt mondanám: a hadvezér megfelelő felszerelés nélkül küldte a csatába az első vonalban harcolókat

megrendelés vagy munka nélkül marad. Ezt a fajta hiányzó erőt nem pótolja a hatalom gyakorlóinak adott semmilyen újabb extra felhatalmazás vagy az utcákon járőröző katonaság.

Amikor fent a koronavírusosan operáló szegedi rektortól az egymás megfertőzésével infantilis módon viccelődő kancelláriaminiszterten át a rendkívüli helyzetet is hatalmi és kommunikációs problémaként felfogó miniszterelnökig mindenki felelős, az állam erejét csak a figyelmeztetéseket véresen komolyan vevő felegyelmeztett polgárok, az önkéntes munkára jelentkezők, a digitális oktatásra való átállás hiányosságait kreatívan áthidaló tanárok és persze a munkájukat kimerültségig végző orvosok, ápolók adják. Ennek a küzdelemnek a kimenetelét nem kizárólag, nem is elsősorban a veszély természetét sokáig alábecsülő – lásd: iskolabezárás vagy a tesztelés kiterjesztésének makacs ellenzése – vezénylő tábornokon, hanem leginkább rajtunk múlik.